

Πρώτο μέρος:

ΒΙΑΣΜΟΣ

Ορισμός του βιασμού σε ανήλικο άτομο:

Σεξουαλική παραβίαση θεωρείται η συμμετοχή ή η έκθεση παιδιών και εφήβων σε πράξεις με σεξουαλικό περιεχόμενο υποκινούμενες από ενήλικα, συνήθως, που έχει σχέση φροντίδας ή οικειότητας με το παιδί, οι οποίες έχουν ως σκοπό τη σεξουαλική διέγερση ή/και ικανοποίηση του ενήλικα. Χαρακτηριστικά του φαινομένου είναι η ανηλικότητα του παιδιού, η σχέση εξάρτησης ή εμπιστοσύνης ανάμεσα στον ενήλικα και το παιδί, η έλλειψη συνειδητής κατανόησης της έννοιας και του περιεχομένου της πράξης αυτής, άρα και η έλλειψη συνειδητής συναίνεσης του παιδιού.

Πόσο συχνά συμβαίνει;

Ο πραγματικός αριθμός των περιστατικών σεξουαλικής κακοποίησης είναι πολύ δύσκολο να υπολογιστεί, καθώς η ντροπή και ο φόβος εμποδίζει τα παιδιά να μιλήσουν. Οι περισσότεροι ερευνητές διεθνώς συμφωνούν ότι περίπου 1 στις 4 ή 5 γυναίκες και 1 στους 6 ή 7 άνδρες έχουν υποστεί κάποια μορφή σεξουαλικής κακοποίησης μέχρι να ενηλικιωθούν, ενώ 3 στα 4 παιδιά δε θα μιλήσουν κατά τη διάρκεια της παιδικής τους ηλικίας για την κακοποίηση.

Πάνω από 90% των ατόμων που κακοποιούν παιδιά είναι άτομα γνωστά στο παιδί, είτε από το άμεσο ή έμμεσο οικογενειακό περιβάλλον, ή φίλοι της οικογένειας, γείτονες, επαγγελματίες που ασχολούνται με παιδιά κλπ. Ένα μεγάλο ποσοστό δραστών είναι **έφηβοι ή νεαροί ενήλικες**. Γι' αυτό όταν παρατηρούνται έφηβοι να έχουν σεξουαλικό ενδιαφέρον για μικρότερα παιδιά, θα πρέπει να αναζητηθεί ψυχοθεραπευτική βοήθεια, πριν παγιωθεί η τάση σε παιδοφιλία. Όσο νωρίτερα γίνει η παρέμβαση, τόσο πιο αποτελεσματική θα είναι. Επίσης θα πρέπει να διερευνηθεί γιατί ο έφηβος έχει αυτήν την συμπεριφορά- συχνά έχουν κακοποιηθεί οι ίδιοι από ενήλικες κι επαναλαμβάνουν το τραύμα σε μικρότερα παιδιά. Βιασμός δεν είναι μόνο το στερεότυπο που όλοι έχουμε στο νου μας: Ότι έρχεται ένας άγνωστος σε ένα στενό δρομάκι αργά τη νύκτα και επιτίθεται σε μια κοπέλα που περπατάει μοναχή. Τυγχάνει βέβαια και αυτό, αλλά εξ' ίσου συχνό φαινόμενο είναι ο βιασμός από κάποιο πρόσωπο που μας είναι ήδη γνωστό, είτε αυτό είναι κάποιος με τον οποίο έχουμε μια απλή γνωριμία, είτε κάποιος που νομίζαμε για καλό φίλο, είτε ακόμη κάποιος συγγενής.

Όλοι αυτοί που έχουν υποστεί βιασμό στην ζωή τους έχουν κοινή την πιθανότητα να πάσχουν από Μετατραυματικό Σύνδρομο. Τι είναι το Μετατραυματικό Σύνδρομο; Πρόκειται συνήθως για την αντίδραση ενός ατόμου σ' ένα τραυματικό ξαφνικό γεγονός - αλλά όχι απαραίτητα. Το άτομο που βιώνει μετατραυματικό στρες αναβιώνει πολύ συχνά την τραυματική εμπειρία που έζησε στο παρελθόν.

Παρ' ότι τα αίτια είναι ποικίλα και τα είδη των τραυματικών γεγονότων διαφορετικά, οι άνθρωποι που πάσχουν από αυτό το Σύνδρομο έχουν κάτι κοινό ως προς τα συμπτώματα:

Έμμονες ιδέες, εφιαλτικά όνειρα, ευερεθιστότητα, διαταραχές του ύπνου, ξεσπάσματα θυμού, επιθετικότητα ή κατάθλιψη, αλεξιθυμία, δηλ. συναισθηματικό μούδιασμα, αμνησία ή κενό στη μνήμη ως προς το συμβάν. Ωστόσο μπορεί να εμφανιστεί το σύμπτωμα κι από την αντίθετη όψη του: με μνήμες κι εικόνες από το τραυματικό γεγονός που εισβάλλουν στο νου, με αστραπιαία αναβίωση του γεγονότος (flashbacks), με απουσία αίσθησης ασφάλειας ως προς την σωματική του ακεραιότητα ή έλλειψη εμπιστοσύνης προς τους ανθρώπους αν πρόκειται για συζυγική απιστία, κακοποίηση ή άλλους είδους ματαίωση στις σχέσεις του ατόμου. Μέρος ή σύνολο των συμπτωμάτων μπορούν να αναβιωθούν με αφορμή κάτι που είδε στην τηλεόραση ή άκουσε στο δρόμο και μοιάζει με το τραυματικό γεγονός. Στατιστικά, τα περισσότερα άτομα που αναπτύσσουν μετατραυματικό σύνδρομο έχουν ζήσει σεξουαλικό βιασμό, ξυλοδαρμό, ατύχημα με το αυτοκίνητο ή με τρένο, ή έχουν βρεθεί σε φυσική καταστροφή, όπως σεισμό, πλημμύρα, φωτιά κ.τ.λ. Καταστάσεις, δηλαδή, απειλητικές για τη σωματική τους ακεραιότητα ή και τη ζωή τους. Έρευνες, επίσης, δείχνουν ότι το 91% των γυναικών που έχουν κάνει έκτρωση παρουσιάζουν συμπτώματα μετατραυματικού συνδρόμου. Μια ομάδα που διατρέχει τον κίνδυνο μετατραυματικής διαταραχής είναι, επίσης, οι επαγγελματίες διασώστες,

αλλά και οι ψυχοθεραπευτές, που αναπτύσσουν και αυτοί συμπτώματα εξαιτίας της έκθεσής τους σε τραυματικά γεγονότα άλλων.

Πολλοί ερευνητές και σεξολόγοι θεωρούν ότι ο βιασμός είναι περισσότερο προϊόν των διαδικασιών κοινωνικοποίησης που συμβαίνουν εντός της «φυσιολογικής» κοινωνίας παρά παράγωγο της παθολογικής κατάστασης κάθε ξεχωριστού βιαστή.

Ανθρωπολογικές έρευνες που διεξήχθησαν σε διάφορες κοινωνίες κατέδειξαν ότι η συχνότητα των βιασμών σε μια δεδομένη κοινωνία επηρεάζεται από διάφορους παράγοντες. Οι πιο σημαντικοί είναι η φύση των σχέσεων μεταξύ των δύο φύλων, το στάτους των γυναικών και η νοοτροπία που αποκτούν τα αγόρια κατά τη διάρκεια των αναπτυξιακών τους χρόνων. Έχει βρεθεί ότι οι κοινωνίες που είναι πιο «ευάλωτες» στο βιασμό ανέχονται ή ακόμα και αποθεώνουν την ανδρική βία, ενθαρρύνοντας τα αγόρια να είναι επιθετικά και ανταγωνιστικά και θεωρούν τη σωματική δύναμη φυσική και υποδειγματική. Σε αυτές τις κοινωνίες, οι άνδρες τείνουν να κατέχουν μεγαλύτερη οικονομική και πολιτική ισχύ από τις γυναίκες και να απέχουν από «γυναικείες υποθέσεις», όπως η ανατροφή των παιδιών και οι δουλειές του νοικοκυριού. Σε αντίθεση, οι σχέσεις μεταξύ των φύλων είναι αρκετά διαφορετικές σε κοινωνίες όπου ουσιαστικά δε γίνονται βιασμοί. Οι γυναίκες και οι άνδρες στις κοινωνίες αυτές μοιράζονται την ισχύ και την εξουσία και συνεισφέρουν εξίσου στην ευημερία της κοινότητας. Επιπλέον, τα παιδιά και των δύο φύλων σε αυτές τις κοινωνίες ανατρέφονται έτσι ώστε να εκτιμούν την τρυφερότητα και τη φροντίδα και να αποφεύγουν τη βία και την επιθετικότητα. Ένας από τους λόγους για τους οποίους πολλές δυτικές κοινωνίες έχουν υψηλά ποσοστά βιασμών είναι οι τυπικοί φυλετικοί ρόλοι. Οι άνδρες σε αυτές τις κοινωνίες συχνά διδάσκονται ότι η ισχύς, η επιθετικότητα και το να

αποκτάς αυτό που θέλεις –με τη βία, αν είναι απαραίτητο- είναι όλα τμήματα του σωστού ανδρικού ρόλου.

Δεν είναι παράξενο, επομένως, το γεγονός ότι πολλοί άνδρες στις δυτικές κοινωνίες θεωρούν ότι η επιθετικότητα είναι ένας θεμιτός τρόπος απόκτησης σεξουαλικής πρόσβασης στις γυναίκες. Κάτω από αυτές τις συνθήκες, η σεξουαλική επίθεση είναι μια λογική προέκταση ενός συστήματος στο οποίο οι άνδρες διδάσκονται να παλεύουν για αυτό που θέλουν, ενώ οι γυναίκες διδάσκονται να είναι παθητικές και να βάζουν τις ανάγκες των ανδρών πάνω από τις δικές τους. Οι άνδρες των οποίων οι συνομήλικοι ανοιχτά νομιμοποιούν και υποστηρίζουν αυτές τις στάσεις και συμπεριφορές είναι ιδιαίτερα πιθανό να ασκήσουν σεξουαλική βία σε γυναίκες.

ΚΟΡΙΤΣΙΑ ΠΟΥ ΜΕΓΑΛΩΣΑΝ ΝΩΡΙΣ..

Για μια γυναίκα ένας βιασμός είναι μια εξαιρετικά επώδυνη εμπειρία, προσβάλλει την γυναίκεια φύση της, τον αυτοσεβασμό της και την εκτίμηση που είχε η ίδια στον εαυτό της, γενικότερα η σεξουαλική κακοποίηση έχει σοβαρές σωματικές, κοινωνικές, διανοητικές και ψυχολογικές συνέπειες. Για το λόγο αυτό, απαιτείται επαγγελματική, ιατρική, νομική και ψυχοκοινωνική φροντίδα για την περίθαλψη των ατόμων που την έχουν υποστεί. Οι αντιδράσεις είναι πιθανόν να ποικίλουν ανάλογα με την ηλικία, το φύλο, την προσωπικότητα του θύματος, την προηγούμενη σεξουαλική εμπειρία, τον πολιτισμό, την διαθεσιμότητα ενός δικτύου στήριξης.

Το ποσοστό των γυναικών που έχουν υποστεί σωματική βία τουλάχιστον μία φορά στη ζωή τους ποικίλλει, υπερβαίνοντας σε κάποιες περιπτώσεις

το 59%, ανάλογα με την περιοχή όπου ζουν. Παγκοσμίως, μέχρι και 7 στις 10 γυναίκες έχουν υποστεί σωματική ή σεξουαλική βία κάποια στιγμή στη ζωή τους. Στην Ευρώπη, το 20-25% των γυναικών έχουν υποστεί σωματική βία τουλάχιστον μία φορά κατά τη διάρκεια της ενήλικης ζωής τους και πάνω από το 1/10 έχει υποστεί σεξουαλική βία

Αυτές είναι και οι περιπτώσεις στις οποίες τα πράγματα μπερδεύονται περισσότερο μέσα στον ψυχισμό της κοπέλας, διότι αρχίζουν να αναφύονται ερωτήματα όπως, “τελικά ποιον μπορώ να εμπιστευτώ;”, ή ακόμη “Στα αλήθεια υπήρξα θύμα βιασμού, ή μήπως αυτό που έγινε ήταν και με τη δική μου θέληση;”

Είναι σημαντικό να μπορέσει η κοπέλα να δει ένα βιασμό για αυτό που ήταν, και όχι να πεισθεί να τον δει ως “απλά κάτι που έγινε”. Και αυτό, όχι μόνο για να οδηγηθεί ο ένοχος ενώπιον της δικαιοσύνης – είναι και αυτό μια δυνατότητα, αν η ίδια η κοπέλα επιλέξει να κάνει καταγγελία στην αστυνομία – αλλά επίσης ώστε να γίνουν ισχυρότερες οι αντιστάσεις της σε περίπτωση που κάτι ανάλογο προκύψει ξανά στο μέλλον: Αν σε αντίθετη περίπτωση η κοπέλα αποδεχθεί ως “φυσιολογικό και δικαιολογημένο” αυτό που έπαθε, τότε στο μέλλον κινδυνεύει να βρεθεί παγιδευμένη σε μια σειρά καταστάσεων, όπου κάποιος θα την εξουσιάζει με την απειλή χρήσης βίας.

Ο θυμός και η οργή είναι δυο απόλυτα κατανοητές και απόλυτα σεβαστές πρώτες αντιδράσεις στη συνειδητοποίηση ότι έχει προκύψει βιασμός. Με τον καιρό, ο θυμός αυτός είναι καλό να μετουσιωθεί σε δύναμη ψυχής, το δε ένοχο πρόσωπο να ξεχαστεί από τη μνήμη ώστε να πάψει να δηλητηριάζει τα συναισθήματα της κοπέλας με την ενθύμησή του.

Αν το ένοχο πρόσωπο ήταν κάποιος γνωστός, τον οποίον η κοπέλα εμπιστευόταν, τότε προκύπτει και το ζήτημα του ποιον μπορεί να εμπιστευτεί στο μέλλον. Αν για κάποιο διάστημα χρόνου η κοπέλα θελήσει να κλειστεί στον εαυτό της, αυτό είναι απόλυτα κατανοητό, σιγά – σιγά όμως θα χρειαστεί να παλέψει και να νικήσει τους φόβους της ώστε να μπορέσει να εμπιστευτεί ξανά. Μετά από μια τέτοια εμπειρία, η κοπέλα θα έχει η ίδια αποκτήσει μια διαίσθηση σχετικά με το ποιοι άνθρωποι πιθανόν να είναι επικίνδυνοι, και είναι καλό αυτή τη διαίσθησή της να την ακούει.

Ακόμη και αν η σωματική ζημία είναι μηδαμινή, όλα τα θύματα βιώνουν ψυχολογικό τραυματισμό. Βιώνουν σωματικό και συναισθηματικό πόνο, έλλειψη δύναμης, δυσπιστία και αμφιθυμία, συναισθηματική απάθεια και ισοπέδωση, αίσθημα έντονου θυμού και οργής, ενοχής, απομόνωσης. Επίσης το άτομο μπορεί να αισθάνεται μολυσμένο και αηδιασμένο από τον ίδιο του τον εαυτό. Στις χειρότερες περιπτώσεις ίσως βιώσουν συνθήκες βαθιάς κατάθλιψης που οδηγεί σε χρόνιες διανοητικές διαταραχές.

- Η συναισθηματική φόρτιση που βιώνει το άτομο που υπέστη σεξουαλική κακοποίηση μετά την επίθεση επιφέρει:

Αλλαγές στην όρεξη και στις ώρες ύπνου

- Αλλαγές στην κοινωνική και σεξουαλική συμπεριφορά, αισθήματα θλίψης και απελπισίας.

- Αδυναμία συγκέντρωσης και δυσκολία στο να ανταποκριθεί σε απλές καθημερινές δραστηριότητες (εικόνα άτομου μη παραγωγικού, που δεν συμμετέχει, τεμπέλη, επιπόλαιου η αδιάφορου)

- Δυσκολία ψυχικής επένδυσης στις σχέσεις με άλλους ανθρώπους λόγω έλλειψης εμπιστοσύνης στις ανθρώπινες σχέσεις. Υιοθέτηση αυτοκαταστροφικών συμπεριφορών η συμπεριφορών «θυματοποίησης».

- Αισθήματα ενοχής για ότι συνέβη (αναρωτιούνται μήπως προκάλεσαν οι ίδιοι το βιασμό τους, ξεχνώντας ότι κανείς δεν θέλει και ούτε αξίζει να υποστεί μια σεξουαλική επίθεση).

Είναι σημαντικό να ειπωθεί ότι όσο νωρίτερα τοποθετηθεί χρονικά στη ζωή ενός ατόμου μια εμπειρία σεξουαλικής κακοποίησης τόσο πιο έντονη είναι η επίδραση του γεγονότος αυτού στην ανάπτυξη της προσωπικότητας του. Πέρα από τις συνέπειες που προαναφέρθηκαν, το άτομο που κακοποιήθηκε η κακοποιείται σεξουαλικά, ιδιαίτερα όταν η κακοποίηση πραγματοποιείται από σημαντικά γι' αυτό άτομα, τείνει σε ψυχικό επίπεδο να συγχέει την αξιόποινη αυτή πράξη με την αγάπη, τη στοργή, το ενδιαφέρον. Στη μετέπειτα του ζωή αποζητά, συνειδητά η ασυνείδητα, παρόμοιες εμπειρίες που αναπαράγουν ένα παρόμοιο πλαίσιο σχέσεων.

ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΕΙΣ

<<Όταν μια πόρτα κλείνει, τα ένοχα μυστικά της βίας μένουν πίσω από αυτή. Τα θύματα δύσκολα θα μιλήσουν. Ο φόβος να βιώσουν εκ νέου την "κακοποίηση" πάντα υπαρκτός.

Η Σ., 22 ετών, φοιτήτρια βιολογίας, παιδί που παραμελήθηκε πολύ εξαιτίας προβλημάτων στην οικογένειά της. Ο πατέρας της ήταν αδιάφορος κ είχε πάντα φιλενάδες, η σχέση τους ήταν επιφανειακή κ στηριζόταν αποκλειστικά σε οικονομικές εισφορές και υλικά ανταλλάγματα για την πατρική φροντίδα που δε μπορούσε να προσφέρει.

Η μητέρα της, με συχνές κρίσεις πανικού κ χρόνια αγοραφοβία, κλεισμένη στο σπίτι, γραπώθηκε από τη Σ. και ζητούσε την αποκλειστική της προσοχή, σαν να ήταν εκείνη ο γονιός.

Πριν ένα χρόνο ο πατέρας της έμεινε άνεργος κ τα πράγματα στο σπίτι επιδεινώθηκαν πολύ. Νεύρα, αντεγκλήσεις, τσακωμοί, φτώχεια που δεν περίμεναν. Η ίδια άρχισε να ψάχνει δουλειά αλλά δυσκολευόταν να βρει. Πριν 2 μήνες, γνώρισε κάποιον μέσω facebook, που δήλωσε πως ήταν 28 ετών, εργαζόμενος ως courier και εκείνος της έδειξε μεγάλο ενθουσιασμό. Μίλησαν και συνδέθηκαν αρκετά.

Στο πρώτο ραντεβού ένα μήνα μετά η Σ. πέρασε ωραία μαζί του αρνούμενη όμως να προχωρήσουν σεξουαλικά. Στο δεύτερο ραντεβού πήγαν σε ένα club, ήπιαν αρκετά κ εκείνος της είπε πως έχει ένα φίλο που έχει καφετέρια και ψάχνουν σερβιτόρα, οπότε θα ήταν καλό να πάνε στο σπίτι του, που είχε και πάρτι για να τη γνωρίσει.

Η Σ. ήταν λίγο ζαλισμένη από τα ποτά και δεν καλοθυμάται από ένα σημείο και μετά τι γινόταν. Συμφώνησε και πήγαν με το αυτοκίνητό του σε μια γειτονιά στα βόρεια προάστια τα οποία δε γνώριζε καθόλου, έχει αμυδρές και σπασμωδικές εικόνες στη μνήμη της. Πήγαν στο διαμέρισμα του φίλου, το πρόσωπο του οποίου δε θυμάται, ήταν εκεί με μια κοπέλα ακόμα, η οποία αποχώρησε λίγο μετά.

Θυμάται τον εαυτό της σε περιπτώξεις τις οποίες δεν επιθυμούσε αλλά ένιωθε πως δε μπορούσε να επιβληθεί στη θέλησή της.

Τη βίασε πρώτα ο φίλος της και μετά ο φίλος του φίλου της. Θυμάται να της λένε ότι «κατά βάθος το θέλει και να χαλαρώσει για να το απολαύσει» και μετά να ξαναπέφτει σε βύθισμα. Ξύπνησε μετά από ώρα και αφού της είχαν ήδη κάνει ντους και της είχαν φορέσει πυτζάμα πιθανόν για να μη μπορέσει να αποδείξει το βιασμό στην εξέταση από γιατρό.

Ο φίλος της ήταν αμίλητος και σκυθρωπός ενώ ο φίλος του έλλειπε. Η Σ. ήταν σαν φυτό και ένιωθε χαμένη. Την πήγε στο μετρό και την απείλησε να «μη σκεφτεί να κάνει καμία βλακεία γιατί την έχουν μαγνητοσκοπήσει κ θα τη βγάλουν στο διαδίκτυο».

Η Σ. δεν μπόρεσε φυσικά να το μοιραστεί με τους γονείς της έτσι όπως είναι η κατάσταση στο σπίτι αλλά εδώ και μια εβδομάδα νιώθει ντροπή, απέχθεια και φόβο. Είναι βέβαιη πως της είχε βάλει κάτι στο ποτό, κάτι που άμβλυνε τις αντιστάσεις της και την αδρανοποίησε. Ζητά βοήθεια να ξεπεράσει το σοκ>>

<<Ανατριχιάζει η περιγραφή της 29χρονη για το πώς ένωσε όταν αντίκρυσε μετά από χρόνια το προφίλ του βιαστή της στο Facebook. Η κοπέλα είχε πέσει θύμα βιασμού στην ηλικία των 13 ετών ενώ εκείνος ήταν 16 στα 17.

Κλικάρα πάνω στην φωτογραφία του και... ήταν αυτός. Τα ίδια μάτια. Το ίδιο μούσι. Είναι σε σχέση. Έχει δύο παιδιά. Στην αρχή ένωσα σαν άρρωστη και στην συνέχεια άρχισα να κλαίω.

Δεν ένωσα πανικό και δεν φοβήθηκα όπως συνήθιζα. Αυτή τη φορά κάθε κομμάτι του σώματός μου ένωσε πόνο. Πόνο και όχι θλίψη.

Ένωσα πόνο στη σκέψη ότι θα ζω με τη σκέψη αυτού του ατόμου και όσων μου έκανε για πολλά χρόνια. Είναι ο πόνος του ότι θα πρέπει να συνεχίσω να ζω, να επιβιώσω παρότι αυτός μου πήρε κάτι σημαντικό. Πρόκειται για έναν εξουθενωτικό πόνο τον οποίο νιώθουν οι γυναίκες που βιάστηκαν που βιάζονται και που θα βιαστούν, Το Facebook λέει πως είναι 32 όμως εγώ πάντα πίστευα ότι ήταν 18 όταν με βίασε. Ίσως γιατί ήταν στην ηλικία αυτή όταν τον είδα για τελευταία φορά. Στα 16 με 17 ήταν τότε.

Είναι τρελό αλλά σοκαρίστηκα και αηδίασα με την αντίδρασή μου. Και αυτό γιατί είναι δύσκολο να παραδεχθείς πως μετά από όλα αυτά τα χρόνια, όλες αυτές τις θεραπείες, παρότι η ίδια έγινα στα φοιτητικά μου χρόνια σύμβουλος γυναικών που έχουν βιαστεί, επηρεάστηκα τόσο που τον είδα. Δεν θύμωσα.

Το δέρμα μου δεν έκαιγε πάλι σαν φωτιά και το μίσος που ένωσα για αυτόν και για άντρες σαν αυτόν, έβγαινε προς τα έξω σπάνιες φορές. Δεν κάνω πλέον αναδρομές στο παρελθόν κατά τη διάρκεια της ημέρας, ούτε παίρνω ηρεμιστικά για να κοιμηθώ το βράδυ μετά από έναν εφιάλτη.

Όμως ακόμα βλέπω «τα όνειρα», συνήθως όταν είμαι αγχωμένη. Και αν έχεις πέσει θύμα βιασμού καταλαβαίνεις τι εννοώ. Εγώ πολλές φορές βλέπω πως είμαι ασθενής και έχω παραλύσει στα Επείγοντας

περιστατικά. Εκείνος είναι ο γιατρός και εγώ ανήμπορη να καλέσω σε βοήθεια. Κανείς δεν μπορεί να καταλάβει το τραύμα που μπορεί να σου αφήσει ένας βιασμός. Το βλέπουμε σε σκηνές σε τηλεόραση σε ταινίες και videogames.

Και αρνούμαστε ότι συμβαίνει και δεν μιλάμε για αυτό. Ή ακόμα και όταν μιλάμε για αυτό, μιλάμε σαν να μην μας αφορά καθόλου. Οι άνθρωποι που δεν έχουν περάσει αυτήν την τραγική εμπειρία δεν μπορούν να καταλάβουν πως θα προτιμούσα να πεθάνω από το να το βιώσω ξανά.

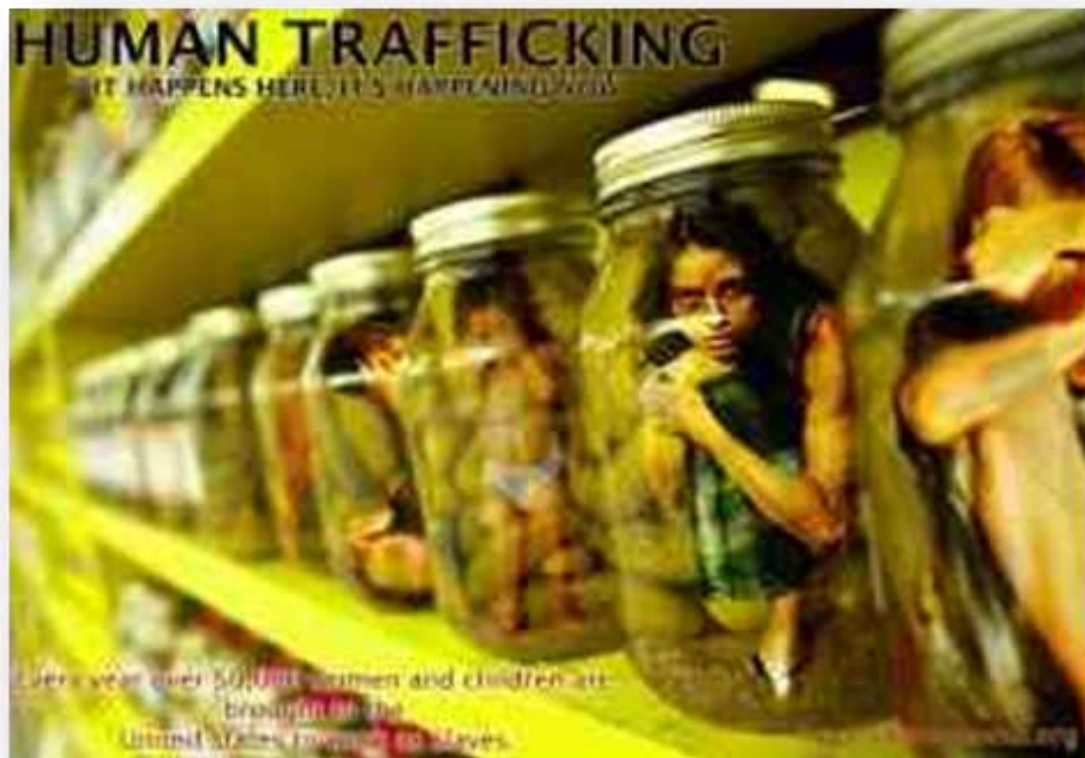
Πώς να το εξηγήσεις αυτό σε κάποιον;» τονίζει. Τέλος σημειώνει μεταξύ άλλων «Το επόμενο πρωί, ξύπνησα, προσευχήθηκα, έκανα διαλογισμό και μπλόκαρα τον βιαστή μου στο Facebook.

Σημείωσα τους κοινούς μας φίλους και αναλογίστηκα τι μπορεί να είπε στο σχολείο αφότου με απέβαλαν και γνώριζε πως ήταν θέμα χρόνου να πω την αλήθεια. Είμαι ok με το ότι θα πάω στη δουλειά μου, θα συναντήσω φίλους μου και θα συνεχίσω να προσφέρω τη βοήθειά μου.

Είμαι όμως σε μία κατάσταση «aftersock». Έβαλα την τσαγιέρα στο ψυγείο. Έχυσα καυτό καφέ στο πάτωμα, και παρ' όλη την αστάθειά μου ένιωθα μια απίστευτη σκληρότητα κάτω από το δέρμα μου>>

Δεύτερο μέρος:

HUMAN TRAFFICKING

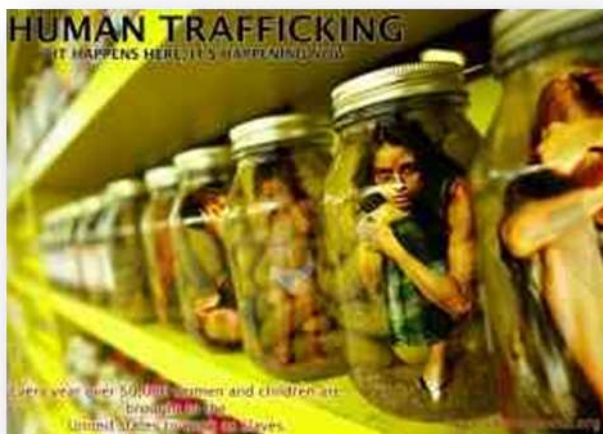

Human trafficking σημαίνει 27 ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΔΟΥΛΟΙ

Ένας στους 4 Έλληνες άντρες πληρώνει για τις υπηρεσίες των θυμάτων trafficking.

Ο όρος “trafficking” σημαίνει η παράνομη διακίνηση ανθρώπων, μετακίνηση, παραλαβή ή αποστολή με χρήση απειλής, βίας ή άλλες μορφές εξαναγκασμού, απαγωγής, εξαπάτησης, κατάχρησης εξουσίας της ευάλωτης θέσης ατόμων και η λήψη χρημάτων από τα διακινούμενα πρόσωπα, με σκοπό την σεξουαλική εκμετάλλευση ή την εκπόρνευση τους, καθώς επίσης για δουλεία ή παρεμφερείς πρακτικές.

Ο όρος αυτός περιγράφει και δείχνει έναν άβατο και σκοτεινό κόσμο πίσω του. Γυναίκες που έρχονται στην Ελλάδα για μια καλύτερη ζωή και καταλήγουν “φυλακισμένες” σε ξενοδοχεία, διαμερίσματα και αποθήκες. Οι συνθήκες διαβίωσης τους το λιγότερο απάνθρωπες. Δέχονται ξυλοδαρμούς, ψυχολογική βία, τρομοκρατούνται, απομονώνονται και

βιάζονται.

Το συγκλονιστικό σε αυτό το έγκλημα είναι ότι χρησιμοποιούνται οι γυναικείες ζωές για να αναπτυχθεί η κερδοφόρα «βιομηχανία του σεξ», τα έσοδα της οποίας αγγίζουν αστρονομικά ποσά καθώς ταξινομείται από

άποψη κέρδους στην τρίτη θέση μετά το εμπόριο όπλων και ναρκωτικών. Ο Διεθνής Οργανισμός Μετανάστευσης εκτιμά ότι μόνο κατά το έτος 2000 περίπου 700.000 γυναίκες προωθήθηκαν με εξαναγκασμό, εξαπάτηση ή εξαγορά στην πορνεία σε παγκόσμια κλίμακα. Το 72% των γυναικών που διακινούνται παράνομα πωλούνται και αγοράζονται τουλάχιστον τρεις φορές. Από τις παράνομες αυτές «επιχειρήσεις» του οργανωμένου εγκλήματος υπολογίζεται ότι κατά το έτος 2000 προέκυψαν σε παγκόσμιο επίπεδο οικονομικά έσοδα ύψους περίπου 7 δισεκατομμυρίων ευρώ.

Η ΠΟΡΕΙΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΚΠΟΡΝΕΥΣΗ

Μια τέτοια διακίνηση σε παγκόσμια κλίμακα δεν αφήνεται στην τύχη. Απαιτεί μίζες και διαφθορά από το πιο χαμηλό μέχρι το ανώτατο επίπεδο της κοινωνίας. Οι εγκληματικές οργανώσεις μπορούν να διαχειριστούν τα πάντα, από τη στρατολόγηση ως τη μεταφορά και την εμπορία των προσώπων που θα εξωθήσουν στην πορνεία. Μπορούν επίσης να αναπτύξουν στενή συνεργασία με άλλες εγκληματικές ομάδες. Προσλαμβάνουν ειδικούς: οικονομικούς συμβούλους για ξέπλυμα χρήματος, παραχαράκτες, δικηγόρους, επαγγελματίες του λόμπι. Η επιχείρησή τους λειτουργεί με τρόπο κάθετο, από τον στρατολόγο έως τον υπεύθυνο των κέντρων πορνείας, από τους διακινητές στους υπεύθυνους για την είσπραξη των οφειλών των θυμάτων, από τους διαφθορείς που αναλαμβάνουν τη διανομή των δωροδοκιών στους πράκτορες γραφείων ευρέσεως εργασίας και τους συνοδούς των θυμάτων της σωματεμπορίας. Συνεργαζόμενα δίκτυα στρατολογούν επιτόπου γυναίκες και παιδιά, τους προμηθεύουν με βίζες και πλαστά έγγραφα και οργανώνουν τη μεταφορά τους. Οι μέθοδοι για την προσέλκυσή τους διαφέρουν. Η πιο

συνηθισμένη είναι μέσω αγγελιών που προσφέρουν μια θέση εργασίας σε άλλη χώρα σαν κομμώτρια, μπίμπι σίτερ, υπηρέτρια, σερβιτόρα, εσωτερική βοηθό, μοντέλο ή χορεύτρια. Τα θύματα σωματεμπορίας μπορεί να έχουν πουληθεί από τις οικογένειές τους, τον φίλο τους ή από ιδρύματα, όπως ορφανοτροφεία. Το θύμα στη συνέχεια περνά από πολλά χέρια μέχρι να φτάσει στη χώρα προορισμού. Ένα κορίτσι 14 ετών, που επαναπατρίστηκε στη Βοσνία -Ερζεγοβίνη από τον Διεθνή Οργανισμό Μετανάστευσης, είχε πουληθεί 22 φορές σε διαφορετικά δίκτυα προαγωγών και ιδιοκτήτες οίκων ανοχής! Κάθε φορά, έπρεπε να υποστεί βιασμό και άλλες επιθέσεις.

Οι βιασμοί και άλλες μορφές υποταγής χρησιμοποιούνται συχνά, ακόμη και για τη μειοψηφία, που ξέρει το σκοπό του ταξιδιού της : την εκπόρνευση. Μόλις φθάσουν στη χώρα προορισμού, τα έγγραφα όλων κατάσχονται και οι ίδιες γίνονται αμέσως πόρνες. Οι απείθαρχες περνούν από ένα στρατόπεδο «εκπαίδευσης», όπου “σπάνε”

ψυχολογικά.

Ακόμα, θα πρέπει να εξοφλήσουν το «χρέος» του ταξιδιού. Σε αυτό προστίθενται οι δαπάνες στέγασης, τροφής, ένδυσης, μακιγιάζ, προφυλακτικών, που αφαιρούνται από τις «εισπράξεις» τους. Όταν όλα τα «έξοδα» καταβληθούν, όχι μόνο δεν έχει απομείνει σχεδόν τίποτα για αυτή, αλλά συχνά αυξάνεται το χρέος της. Αν καταφέρει να ξεφύγει από τους προαγωγούς, κινδυνεύει να απελαθεί ως λαθρομετανάστρια, πράγμα

που απλά τροφοδοτεί τα δίκτυα διακίνησης που λειτουργούν στη χώρα προέλευσης.

Η ΣΚΛΗΡΗ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

‘Έχω ακούσει τις πιο φρικτές ιστορίες που μπορείς να φανταστείς, για ανθρώπους που τους συμπεριφέρονταν σαν σκουπίδια. Ιστορίες ξυλοδαρμών, ομαδικών βιασμών, εκμετάλλευσης και εξαναγκασμού σε απάνθρωπα πράγματα για την ευχαρίστηση των άλλων, πράγματα που δεν μπορώ να επαναλάβω. Για τους εμπόρους, τα θύματα είναι ένα κομμάτι κρέας και θεωρούν ότι μπορούν να κάνουν με αυτούς ό,τι θέλουν.’, εξομολογείται ο βραβευμένος ακτιβιστής ανθρωπίνων δικαιωμάτων Philip Hyldgaard.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΠΟΥ ΣΥΓΚΛΟΝΙΖΟΥΝ ΤΗΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΛΟΓΙΚΗ

Ήταν μόλις 14 ετών. Στα 12 της, σταμάτησε το σχολείο σε ένα χωριό της Βόρειας Αλβανίας και δύο χρόνια μετά ο πατέρας της την πούλησε αντί 100.000 δρχ. Όταν η Ρόζα έφθασε στην Ελλάδα «ήταν βιασμένη και υπάκουη». Δεν ήξερε ποιος χρόνος ή τι μήνας ήταν. Απλώς γνώριζε τότε ήταν Παρασκευή ή Σάββατο γιατί είχε περισσότερη δουλειά.

Μεταπουλήθηκε από τον ιδιοκτήτη του μπαρ όπου «εργαζόταν» σε άλλο προαγωγό, αντί 700.000 δρχ. Δούλευε έξι ημέρες την εβδομάδα, είχε τουλάχιστον 10 επαφές την ημέρα και σύνολο εσόδων 46 εκατομμύρια δρχ. τον χρόνο. Τα έξοδά της περιορίζονταν στα 4.000.000 δρχ. Δεν κάπνιζε, αλλά είχε εθιστεί στο αλκοόλ. Το έντονο μακιγιάζ έκρυβε το κίτρινο χρώμα του προσώπου της. Εκτιμάται ότι είχε ηπατίτιδα. Η τύχη της αγνοείται.

Η λυγερόκορμη 22χρονη από το Κίεβο είχε σπουδάσει κλασικό χορό. Ως χορεύτρια-μέλος μπαλέτου, είχε επισκεφθεί τη χώρα μας, όπου της έγινε πρόταση να εργαστεί σε συγκεκριμένο μαγαζί. Μόλις έφθασε, ο μαγαζάτορας της πήρε το διαβατήριό, την κλείδωσε στο δωμάτιο για μήνες, της στέρησε το φαγητό, την κτυπούσε αλύπητα για να της καταστήσει σαφές ότι η επιβίωσή της πλέον εξαρτιόταν από τον ίδιο. Της ζήτησε να αρχίσει να εκδίδεται, υποσχόμενος ότι κατ' αυτόν τον τρόπο θα αλλάξουν τα πράγματα. Υστερα από οκτώ μήνες στην Ελλάδα, σε τυχαία επιχείρηση «αρετής» της Αστυνομίας στον δρόμο, συλλαμβάνεται και απελαύνεται. Στην πρώτη στάση του τρένου στη Βουλγαρία, η βουλγαρική μαφία, προφανώς ειδοποιημένη, μπαίνει στο τρένο και «συλλαμβάνει» την 22χρονη, μαζί με άλλες έξι κοπέλες.

Επαναπροωθείται στη χώρα μας, αυτή τη φορά στην Καρδίτσα.

Ακολουθείται η ίδια διαδικασία εξαναγκασμού στην πορνεία, αφού προηγουμένως την εθίζουν στη χρήση ναρκωτικών ουσιών □

Οι περιπτώσεις δεν είναι μοναδικές. Η βίαιη μεταφορά γυναικών και ανηλίκων στις χώρες της Ε.Ε., το σύγχρονο σκλαβοπάζαρο, έχει προσλάβει απίστευτες διαστάσεις.